

Planeeringutega seotud keskkonnaküsimused

Pihel Sarv

Tartu Ülikooli magistrant

Ruumiline planeerimine on menetlus, mis on suunatud võimalikult paljude inimeste huve ning valdkondade vajadusi rahuldava tasakaalustatud lahenduse leidmisele. Planeerimismenetluses käsitletakse integreeritult nii majandus-, sotsiaal- kui keskkonnaprobleeme. Integreerimispõhimõtte abil viib planeering ellu jätkusuutliku arengu ideed.

Keskkonnaargumentide kohase väljatoomise planeerimismenetluses tagab keskkonnamõju strateegiline hindamine. Selle menetluse abil püütakse tagada keskkonnakaalutluste arvestamine keskkonda mõjutavate otsuste langetamise võimalikult varajases staadiumis. Keskkonnamõju strateegilise hindamise käigus tuleb välja selgitada, kirjeldada ja hinnata kavandatava tegevusega kaasnedavad võivad keskkonnamõju ning alternatiive kavandatud tegevusele.

Keskkonnamõju strateegiline hindamine on avatud menetlus. Avalikkuse kaasamisega keskkonda mõjutavate otsuste tegemise võimalikult varajases etapis täidetakse ka Århusi konventsiooni nõudeid. Avalikkuse osalemine lisab kogule planeerimisprotsessile ühiskondliku kokkuleppe kvaliteedi ning tõstab avalikkuse teadlikkust.

Keskkonnamõju strateegilise hindamise tulemusi tuleb arvesse võtta juba planeeringu koostamise käigus, mitte üksnes selle vastuvõtmisel ja kehtestamisel. Hindamise käigus saadav teave tuleks integreerida planeeringu lahendustesse. Avalikkust tuleb planeerimisotsuse põhjenduste abil teavitada sellest, kuidas keskkonnakaalutlusi ning avalikkuse arvamust arvesse on võetud. Tegemist on prognoosotsustusega, mis tuleb keskkonnakaalutluste osas langetada ettevaatusprintsipiist lähtudes. Keskkonnamõjude strateegilise hindamise nõuded ei tähenda aga reeglina siiski keskkonnakaalutluste absoluutset prioriteeti muude huvide ees, otsustavaks on endiselt riivatavate huvide ning kaitstava väärtuse suhe.